

Arrest

nr. 301 618 van 15 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7/B
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 1 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1986.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 28 april 2024. Op 29 april 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 25 augustus 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 27 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Skopje (Noord-Macedonië) en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. U huwde A.(...) A.(...) (O.V. xx) met wie u samen vier kinderen heeft. Bij twee van deze kinderen, met name A.(...) en A.(...), werd bij de geboorte sferocytose, een vorm van bloedarmoede, vastgesteld. Zij werden voor deze aandoening behandeld in het ziekenhuis van Skopje. In 2016 reisden jullie naar Frankrijk om daar jullie kinderen te laten behandelen. Jullie dienden er een verzoek om internationale bescherming waarop jullie een negatief antwoord kregen. Er werd een nieuwe procedure gestart, maar omdat het niet goed ging met de kinderen en het niet klikte met de artsen, besloten jullie niet langer op een antwoord te wachten en terug te keren naar Noord-Macedonië. Bij terugkeer naar Noord-Macedonië werden uw kinderen niet verder behandeld omdat de enige gespecialiseerde arts naar het buitenland was vertrokken. In 2019 gingen jullie dan naar Duitsland om A.(...) en A.(...) te laten behandelen. Jullie verzochten er tevergeefs om internationale bescherming in en voor de hele procedure afgerond was, werden jullie gerepatrieerd. Bij jullie terugkeer naar Noord-Macedonië was er nog steeds geen gespecialiseerde arts beschikbaar waardoor uw kinderen niet meer behandeld werden. U haalde wel medicijnen bij een privé-apotheek waar u geen voorschriften nodig had. Voorts hebben zowel A.(...) en A.(...) reeds jaren psychologische problemen, met name angst, slapeloosheid en prikkelbaar. Uw echtgenoot ging de laatste jaren een aantal keer naar Duitsland om er te werken. Hij ontving in Noord-Macedonië een telefonische bedreiging van de schoonbroer van de ex-man van zijn zus M.(...) (O.V. xx).

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort; de originele paspoorten van uw kinderen A.(...), A.(...), E.(...) en Aj.(...); een kopie van uw identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot A.(...) A.(...) (O.V. 9.428.604). In het kader van het door hem ingediende verzoek werd een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond genomen die als volgt luidt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verklaarde Noord-Macedonië enkel en alleen verlaten te hebben omwille van de medische aandoening van uw kinderen A.(...) en A.(...) die beiden leiden aan sferocytose (CGVS, p. 6, 11-12). Voorts hebben zij beiden ook psychische problemen (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt dat uw kinderen in Noord-Macedonië toegang hadden tot de aldaar aanwezige gezondheidszorg, maar dat de arts die uw kinderen van hun geboorte tot 2016 behandeld had voor sferocytose, het land verlaten had en dat er geen andere gespecialiseerde arts aanwezig was (CGVS, p. 7). Wat betreft hun psychische problemen zocht u nooit hulp in Noord-Macedonië omdat u wilde dat er enkel één behandeling werd voortgezet (CGVS, p. 9). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen van uw kinderen A.(...) en A.(...), die uitgebreid werden gestaafd aan de hand van meerdere medische documenten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de verwijzing van uw advocaat naar een door haar ingediend OSAR-rapport d.d. 20 maart 2013 waaruit blijkt dat bij een repatriëring naar Noord-Macedonië de toegang tot de sociale bijstand zou verminderd worden en de toegang tot de gezondheidszorg zou wegvallen (CGVS, p. 12), dient er evenwel op gewezen te worden dat de betreffende beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Voorts verwees u eveneens naar problemen die u kende omwille van de problemen die uw zus M.(...) kende met haar ex-man (CGVS, p. 7). Er dient evenwel gewezen te worden op fundamentele tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u immers op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw problemen met de ex-man van M.(...) begonnen bij uw terugkeer uit Duitsland in 2020, dat hij u in persoon bedreigde en dat hij mensen stuurde om u aan te vallen. U kon niet buitenkomen noch kon u met de kinderen naar het ziekenhuis gaan vanwege de bedreigingen (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u enkel op 23 april 2022 telefonisch bedreigd werd door de schoonbroer van de ex-man van M.(...). U kende verder geen enkel probleem met M.(...) haar ex-man noch met zijn familie (CGVS, p. 9-10). Geconfronteerd met deze erg uiteenlopende versies, ontkende u de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, maar stelde u plots wel een vrees te hebben en dat de kinderen indien nodig niet naar buiten zouden kunnen (CGVS, p. 11). Dit strookt echter niet met uw eerdere verklaringen dat deze bedreiging u niet interesseerde (CGVS, p. 9), en doet dan ook geen enkele afbreuk aan bovenstaande fundamentele tegenstrijdigheden. Deze worden enkel versterkt doordat ook uw zus M.(...) hierover een ander versie gaf. Zij verklaarde immers dat u door de schoonbroer van haar ex-man bedreigd werd via Whatsapp-berichten (CGVS M.(...), p. 15). Het is ten slotte bevreemdend dat u de stem van de schoonbroer van de ex-man van M.(...) herkende, hoewel u hem enkel een keer ontmoet had op het huwelijk van M.(...) en u verder geen contacten met hem had noch zijn naam kende (CGVS, p. 10). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met M.(...) haar ex-man of zijn familie.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit, deze van uw gezin, de medische problemen van A.(...) en A.(...) worden hier niet betwist. Het rapport van Osar werd reeds hierboven besproken.

Het CLEISS rapport en het verslag van de Franse Hoge Raad voor de Volksgezondheid zeggen enkel iets over de sociale zekerheid in Macedonië en het risico van overdracht van het West Nijl virus, maar veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen."

Derhalve dient ook uw verzoek kennelijk ongegrond verklaard te worden.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit noch deze van uw kinderen worden hier betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster is de echtgenote van de heer A. A., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 284 938 / IV. In de bestreden beslissing wordt terecht aangegeven dat verzoekster zich in het kader van haar verzoek om internationale bescherming integraal steunt op dezelfde asielmotieven als deze die door haar echtgenoot worden aangevoerd in het kader van diens verzoek om internationale bescherming. Verzoekster betwist dit bovendien niet, niet in het verzoekschrift noch ter terechtzitting. Zij beroept zich daarenboven in het verzoekschrift zowel in rechte als in feite integraal op dezelfde middelen, argumenten en elementen als deze die door haar echtgenoot worden aangevoerd in het kader van diens beroep, gekend onder het voormelde rolnummer.

Bij arrest nr. 301 617 van 15 februari 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd inzake verzoeksters echtgenoot geoordeeld als volgt:

“2. Voorafgaand

Waar verzoeker in het verzoekschrift “DE BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Migratie en Asiel” als tegenpartij aanduidt, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing werd genomen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS), zoals overigens duidelijk uit de hoofding/titel van de aangevochten beslissing blijkt.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van: “het vereiste om formele handelingen van administratieve autoriteiten afdoende te motiveren, in het licht van de artikelen 1, 2 en 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, alsook artikel 1A van het Vluchtelingenverdrag van Genève, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15.12.80, en ook de kennelijk onjuiste beoordeling” (verzoekschrift, p. 3).

3.2. Stukken

Verzoeker voegt enkele documenten als bijlage aan het verzoekschrift, die hij in de inventaris er stukken omschrijft als volgt:

“Stuk x: Verslag van Amnesty International van 2021 over Noord-Macedonië

Stuk x : Verslag over huiselijk geweld in Noord-Macedonië en de houding van de Macedonische autoriteiten”.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. De bestreden beslissing, waarbij verzoekers verzoek om internationale bescherming wordt geweigerd en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, steunt op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4. Bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd de republiek Noord-Macedonië aangewezen als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een

veilig land, zoals in casu verzoeker uit Noord-Macedonië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig zijn.

Het komt verzoeker toe om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. De bewijslast rust op hem.

3.3.5. In de bestreden beslissing wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) op uitgebreide en omstandige wijze vastgesteld dat en gemotiveerd waarom verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Het CGVS heeft op goede grond geheel terecht geoordeeld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.1. Uit verzoekers verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud (gehoor) op het CGVS blijkt dat de medische problemen van twee van zijn kinderen de hoofdreden zijn, en eigenlijk de enige reden van zijn verzoek om internationale bescherming in België. Ook blijkt dat verzoeker en zijn echtgenote al eerder om diezelfde reden in het verleden vergeefs asiel hebben gevraagd in Frankrijk en Duitsland.

Op de vraag van de protection officer (hierna PO) tijdens het persoonlijk onderhoud waarom hij Noord-Macedonië verliet, antwoordde verzoeker: "Ik ben vertrokken omwille van de aandoening van de kinderen, hier zijn de juiste specialiseten, zelf beter dan in FR en DU, op dit moment worden zij op opgevolgd in (...)" (notities persoonlijk onderhoud (hierna: NPO) van 25 augustus 2022, p. 6). Gevraagd of hij daar nog iets aan wilde toevoegen, luidde zijn antwoord: "Alle doc zijn daar, alle medische attesten zijn daar" (NPO, p. 6).

Gevraagd of er nog andere redenen zijn om Noord-Macedonië te verlaten, verklaarde verzoeker: "Er is nog een reden. Dat is ook gelinkt aan het dossier van mijn zus, maar ik wou het vandaag vooral hebben over mijn eigen redenen en die van mijn kinderen" (NPO, p. 7). Wanneer de PO hem vervolgens vraagt wat die redenen gelinkt aan zijn zus zijn, luidt verzoekers antwoord: "Zij was zelf verwickeld in een conflict met haar schoonfamilie en haar man, maar ik werd ook telefonisch bedreigd, maar ik zit zelf met ernstige problemen omwille van de kinderen" (NPO, p. 7).

Vervolgens, zo blijkt uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, gaat het gehoor verder over de medische en psychische problemen van verzoekers kinderen A. en A. Hierna gaat de PO terug in op de verklaarde bedreigingen, waarop aan verzoeker wordt gevraagd door wie hij in Noord-Macedonië werd bedreigd. Hij antwoordde hierop: "Weet u het was de schoonbroer, maar dat interesseert me niet, ik ben vooral geïnteresseerd in mijn kinderen" (NPO, p. 9). Wanneer de PO verzoeker er vervolgens op wijst dat hij dit eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) aanhaalde en ook tijdens het gehoor als een reden om Noord-Macedonië te verlaten, en hij hem daarover dient te ondervragen, antwoordt verzoeker: "Weet u, ik werd telefonisch uitgescholden en bedreigd, maar dat was het, dat heeft me niet tegengehouden om naar FR en DU te gaan, en naar hier". Hij licht vervolgens toe, op de vraag door wie hij telefonisch werd uitgescholden en bedreigd: "Het was de schoonbroer van de man van mijn zus" (NPO, p. 9). Verzoeker gaf vervolgens aan, hiernaar gevraagd, de naam van die bewuste schoonbroer niet te kennen: "Dat weet ik niet, ik heb hem nooit eerder gekend" en beantwoordde de vraag sinds wanneer deze hem telefonisch bedreigde als volgt: "Eenmaal bedreigde hij mij, maar het interesseert me niet" (NPO, p. 10), waarmee hij aldus opnieuw te kennen gaf dat die problemen met zijn schoonbroer hem niet (echt) interesseren. Gevraagd naar de specifieke datum van die eenmalige telefonische bedreiging, stelde verzoeker dat het de "23^e van de 4 maand" van "2022" was (NPO, p. 10). Verzoeker gaf, wanneer de PO hier specifiek naar peilde, opnieuw aan de naam van die schoonbroer niet te kennen, maar toen zijn stem te hebben herkend. Op de vraag of hij de naam van die schoonbroer aan zijn zus heeft gevraagd, antwoordde hij ontkennend "Nee", en de vraag waarom hij dit niet heeft gedaan, beantwoordde hij als volgt: "Omdat het mij niet interesseerde" (NPO, p. 10), waarmee hij opnieuw expliciet aangaf (totaal) geen interesse te hebben in die (problemen met die) schoonbroer en de eenmalige telefonische bedreiging vanwege die schoonbroer. Verzoeker verklaarde vervolgens dat zijn zus M. op de hoogte is van die bedreiging in april 2022. Op de vraag of hij nog andere problemen heeft gekend met de ex-man van zijn zus M. of diens familie, luidde zijn antwoord: "Nee, behalve dat, ik persoonlijk had er geen, maar wat zij

aan haar aandeden, dat is verschrikkelijk, maar ik ben hier voornamelijk voor mijn eigen kinderen" (NPO, p. 11).

De PO wees verzoeker er vervolgens tijdens het persoonlijk onderhoud op dat hij eerder bij de DVZ het allemaal anders had verklaard en merkt op: "Ik ga het voorlezen: u zei dat M. veel problemen met haar man en dat ze dan bij jullie woonde, waardoor u ook door hem bedreigd werd. Hij stuurde mensen om u aan te vallen en bedreigde u in persoon waarbij hij zei dat hij u zou vermoorden". Verzoeker reageert hierop: "Hoe bedoelt u, telefonisch, hoe werden die mensen gestuurd" (NPO, p. 11). De PO geeft hierop aan dat hij het aan hem vraagt want dat dat is wat hij verklaard heeft (op de DVZ), waarop verzoeker antwoordt: "Ik zei telefonisch, ik weet niet hoe zij erachter kwamen om zoiets te schrijven" (NPO, p. 11). Erop gewezen dat hij eerder bij de DVZ had verklaard dat de problemen voor hem begonnen toen hij terugkeerde uit Duitsland in 2020, repliceerde verzoeker in "2020 teruggekeerd" te zijn "van Duitsland" en wat betreft het feit dat volgens zijn eerdere versie bij DVZ zijn problemen met N., de ex-man van zijn zus, dan zijn begonnen: "Enkel en alleen telefonisch, ik heb geen problemen met hem gekend" (NPO, p. 11), waarmee hij zijn eerdere verklaringen afgelegd op de DVZ volledig tegensprak en zijn laatste versie herhaalde en bevestigde dat het slechts om één telefonische bedreiging gaat vanwege een schoonbroer van de ex-man van zijn zus. Wanneer verzoeker korte tijd later wordt gevraagd of er nog andere redenen zijn dan diegene die hij verteld heeft waarom hij niet kan terugkeren naar Noord-Macedonië luidt zijn antwoord: "Enkel en alleen omwille van de kinderen, dat is de reden". Er door de PO op gewezen dat hij had verteld over een vrees voor zijn kinderen A. en A. en gevraagd of hij ook een vrees heeft voor zijn andere kinderen E. en Aj., antwoordt verzoeker ontkennend: "Nee, E. en Aj. zijn niet ziek, dus geen enkele vrees wat hen betreft" (NPO, p. 12). Wanneer de PO hem tot slot uitdrukkelijk vraagt wat hij bij een terugkeer vreest, antwoordt verzoeker: "Enkel en alleen vrees ik voor de gezondheid van mijn kinderen" (NPO, p. 12).

De Raad herhaalt en onderstreept dat uit verzoekers laatste versie, met name zijn uitgebreide verklaringen afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, zeer duidelijk blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming louter en alleen steunt op de gezondheidssituatie van zijn kinderen A. en A. en dat dit zijn enige vrees is bij terugkeer naar Noord-Macedonië.

3.3.6.2. Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en vluchtmotieven, meer bepaald het gegeven dat hij niet naar Noord-Macedonië kan terugkeren omwille van de gezondheidssituatie van zijn kinderen, geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève. In het verzoekschrift ontwikkelt verzoeker geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Toen het zich uitsprak over de draagwijdte van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (dat identiek is aan artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, oordeelde het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) dat "(d)e (...) termen "foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker", betrekking hebben op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

In hetzelfde arrest geeft het HvJ aan dat "(h)et in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht (...) deel uit(maakt) van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt.

Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd.” (Ibid., § 28). Uit een later arrest van het HvJ vloeit echter voort dat het toepassingsgebied van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Zo stelt het HvJ: “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” Gelet op een en ander moet artikel 15, sub b, van richtlijn 2004/83 aldus worden uitgelegd dat de daarin omschreven ernstige schade niet ziet op een situatie waarin onmenselijke of vernederende behandelingen, zoals die welke zijn bedoeld in de in het hoofdgeding aan de orde zijnde wettelijke regeling, die een verzoeker die aan een ernstige ziekte lijdt mogelijk ondergaat in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, het gevolg zijn van het ontbreken van adequate behandeling in dat land, zonder dat hem medische zorg opzettelijk wordt geweigerd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, C-353/16, M.P., § 51).

Het HvJ hecht belang aan het feit dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU “moet voortvloeien uit de gedragingen van derden” of nog dat “de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen” door toedoen van de actoren bedoeld in artikel 6 van de richtlijn 2011/95/EU (omgezet in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet) (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, § 33 en § 35).

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft bijgevolg betrekking op “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld”. De uitlegging van dit begrip vereist dus dat het risico waaraan de asielzoeker in zijn land wordt blootgesteld, specifiek van aard is. Tevens dient het risico betrekking te hebben “op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

Wat betreft de medische problemen van zijn kinderen, blijkt uit de aangehaalde rechtspraak van het Hof dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert niet aan, noch kan blijken uit de elementen in het dossier, dat de Noord-Macedonische autoriteiten zijn kinderen op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen. In de bestreden beslissing wijst de verwerende partij er terecht op:

“U verklaarde Noord-Macedonië enkel en alleen verlaten te hebben omwille van de medische aandoening van uw kinderen A.(...) en A.(...) die beiden leiden aan sferocytose (CGVS, p. 6, 11-12). Voorts hebben zij beiden ook psychische problemen (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt dat uw kinderen in Noord-Macedonië toegang hadden tot de aldaar aanwezige gezondheidszorg, maar dat de arts die uw kinderen van hun geboorte tot 2016 behandeld had voor sferocytose, het land verlaten had en dat er geen andere gespecialiseerde arts aanwezig was (CGVS, p. 7). Wat betreft hun psychische problemen zocht u nooit hulp in Noord-Macedonië omdat u wilde dat er enkel één behandeling werd voortgezet (CGVS, p. 9). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen van uw kinderen A.(...) en A.(...), die uitgebreid werden gestaafd aan de hand van meerdere medische documenten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in

artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.[...]. Wat betreft de verwijzing van uw advocaat naar een door haar ingediend OSAR-rapport d.d. 2 maart 2013 waaruit blijkt dat bij een repatriëring naar Noord-Macedonië de toegang tot de sociale bijstand zou verminderd worden en de toegang tot de gezondheidszorg zou wegvallen (CGVS, p. 12), dient er evenwel op gewezen te worden dat de betreffende beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt.” Verzoeker laat deze pertinente motivering geheel ongemoeid in zijn verzoekschrift. Hij gaat er niet in het minst op in en brengt er niets tegen in waardoor dit gehandhaafd blijft.

3.3.6.3. Wat betreft de problemen met de ex-man van verzoekers zus M., en in het bijzonder met een schoonbroer ervan, herhaalt en beklemtoont de Raad dat uit verzoekers verklaringen bij het persoonlijk onderhoud dus duidelijk blijkt dat hij op grond hiervan geen vrees koestert bij terugkeer naar Noord-Macedonië, en dat zijn vertrek uit Noord-Macedonië en verzoek om internationale bescherming in België louter zijn ingegeven vanuit de gezondheidsproblemen van zijn kinderen A. en A. Verzoeker kwam met zijn gezin naar België omdat men hier de juiste gespecialiseerde artsen heeft, zo blijkt uit zijn verklaringen aan de commissaris-generaal.

Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, op het einde toen hem hier nogmaals uitdrukkelijk naar werd gevraagd, nogmaals expliciet aangaf dat hij bij een terugkeer naar Noord-Macedonië enkel en alleen voor de gezondheid van zijn kinderen A. en A. vreest, en er zodoende o.a. geen enkele vrees is voor zijn andere kinderen E. en Aj., komt hij in zijn verzoekschrift plots met andere verklaringen op de proppen. Hij maakt in zijn verzoekschrift gewag van “de bedreigingen waaraan hij was blootgesteld door de familie van de ex-echtgenoot van verzoekers zuster, in casu A. M.” en van “de bedreigingen waaraan hij, zijn echtgenote en zijn zus waren blootgesteld” (verzoekschrift, p. 3).

Verzoeker spreekt op die manier opnieuw eerdere verklaringen volledig tegen, net zoals hij al eerder tegenstrijdige versies hierover gaf, die bovendien ook niet met de verklaringen van zijn zus M. rijmen, zoals door het CGVS op goede grond in de bestreden beslissing als volgt wordt aangegeven:

“Voorts verwees u eveneens naar problemen die u kende omwille van de problemen die uw zus M.(...) kende met haar ex-man (CGVS, p. 7). Er dient evenwel gewezen te worden op fundamentele tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u immers op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw problemen met de ex-man van M.(...) begonnen bij uw terugkeer uit Duitsland in 2020, dat hij u in persoon bedreigde en dat hij mensen stuurde om u aan te vallen. U kon niet buitenkomen noch kon u met de kinderen naar het ziekenhuis gaan vanwege de bedreigingen (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u enkel op 23 april 2022 telefonisch bedreigd werd door de schoonbroer van de ex-man van M.(...). U kende verder geen enkel probleem met M.(...) haar ex-man noch met zijn familie (CGVS, p. 9-10). Geconfronteerd met deze erg uiteenlopende versies, ontkende u de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, maar stelde u plots wel een vrees te hebben en dat de kinderen indien nodig niet naar buiten zouden kunnen (CGVS, p. 11). Dit strookt echter niet met uw eerdere verklaringen dat deze bedreiging u niet interesseerde (CGVS, p. 9), en doet dan ook geen enkele afbreuk aan bovenstaande fundamentele tegenstrijdigheden. Deze worden enkel versterkt doordat ook uw zus M.(...) hierover een ander versie gaf. Zij verklaarde immers dat u door de schoonbroer van haar ex-man bedreigd werd via Whatsapp-berichten (CGVS M.(...), p. 15). Het is ten slotte bevreemdend dat u de stem van de schoonbroer van de ex-man van M.(...) herkende, hoewel u hem enkel een keer ontmoet had op het huwelijk van M.(...) en u verder geen contacten met hem had noch zijn naam kende (CGVS, p. 10). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met M.(...) haar ex-man of zijn familie.” (eigen onderlijning)

Deze vaststellingen vinden steun in de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de notities van verzoekers verklaringen op de DVZ en het CGVS, en zijn pertinent en terecht. Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in hieraan afbreuk te doen of er een ander licht op te werpen.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat “de bestreden beslissing (...) hoofdzakelijk gebaseerd” is “op de redenering dat de door verzoeker genoemde problemen min of meer dezelfde zijn als die welke door zijn zus A. M. zijn genoemd en dat over laatstgenoemde eveneens op 27 oktober 2022 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een afwijzende beslissing is genomen, en dat bijgevolg de door verzoeker genoemde vervolgingen niet kunnen worden geobjectiveerd en dat hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming niet moeten worden verleend” en voorts wordt

geargumenteerd dat “Verzoeker kan om de volgende redenen niet instemmen met een dergelijke motivering: Verzoekster is verbaasd over deze motivering van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en wel om de volgende redenen: Om te beginnen kan de motivering van het besluit waarin wordt verwezen naar de afwijzing van de beslissing van verzoeksters zuster, in casu mevrouw A. M., niet als een toereikende motivering worden beschouwd”, berust dit op een volledig verkeerde lezing van de bestreden beslissing.

Verzoeker leest in het verzoekschrift, gelet op o.a. voormeld betoog, zaken in de bestreden beslissing die er niet in staan. Immers, nergens in de bestreden beslissing wordt verwezen naar “de afwijzing van de beslissing van verzoeksters zuster, in casu mevrouw A. M.”, laat staan dat dit als reden/motivering in de beslissing staat en dat de bestreden beslissing hierop hoofdzakelijk zou zijn gebaseerd. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt namelijk dat dit niet/nergens het geval is, doch dat daarentegen wordt gewezen op de fundamenteel tegenstrijdige versies van verzoeker op de DVZ en het CGVS over de problemen die verzoeker zelf zou hebben gekend omwille van de problemen die verzoekers zus M. kende met haar ex-man, en de vaststelling dat verzoekers zus M. hierover nog een andere, zeer afwijkende versie gaf. Verzoeker ontkracht noch weerlegt dit. Zijn betoog in het verzoekschrift gaat uit van een incorrecte lezing van de bestreden beslissing en is derhalve niet dienstig. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift kritiek heeft op de motivering van de bestreden beslissing, die hij o.a. als niet toereikend bestempelt, doch die motieven niet of minstens niet juist heeft gelezen, is frappant en weinig ernstig.

De Raad onderstreept dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS -waar hij verklaarde dat het om een eenmalige telefonische bedreiging vanwege een schoonbroer van de ex-man van zijn zus op 23 april 2022 ging en bij die versie bleef-, uitdrukkelijk verklaarde bij een terugkeer naar zijn land van herkomst enkel en alleen voor de gezondheid van zijn kinderen te vrezen. Hij gaf op geen enkel moment aan bij terugkeer de ex-man van zijn zus M. te vrezen. Verzoeker verklaarde bovendien uitdrukkelijk op het CGVS dat er “Enkel en alleen telefonisch” de bedreiging was, maar dat hij zelf geen problemen met de ex-man van zijn zus heeft gekend: “ (...) ik heb geen problemen met hem gekend” (NPO, p. 11). (eigen onderlijning)

Verzoeker liet tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS ook meermaals duidelijk en uitdrukkelijk opmerken dat die ex-man van zijn zus en de eenmalige telefonische bedreiging hem niet interesseren (NPO, p. 9 en 10). Dit manifest gebrek aan interesse vanwege verzoeker en (het hiermee samenhangend) gebrek aan kennis over en pogingen om zich na die eenmalige bedreiging over (de naam van) de schoonbroer van de ex-man van zijn zus te informeren, zetten de geloofwaardigheid en ernst van die verklaarde problemen en vrees danig op de helling.

De argumentatie in het verzoekschrift dat “Verzoeker had ook aangevoerd dat ondanks een strafrechtelijke veroordeling van de ex-echtgenoot van zijn zus, diens familie hen bleef bedreigen”, dat “Verzoeker was ook van mening dat zijn fysieke integriteit en die van zijn gezin in gevaar waren”, en dat “verzoeker en zijn gezin ondanks al deze stappen nog steeds door hun schoonfamilie worden bedreigd”, vindt geen/nergens steun of weerslag in de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud, noch in die van zijn echtgenote. Het staat er volledig haaks op en valt er niet mee te verzoenen.

De vaststelling dat verzoeker in zijn verzoekschrift, net als op de DVZ waarover hij nadien op het CGVS uitdrukkelijk verklaarde niet te weten “hoe zij erachter kwamen om zoiets te schrijven” op de DVZ (NPO, p. 11), naar zijn eerste/initiële versie van bij de DVZ teruggrijpt door opnieuw te wijzen op de bedreigingen vanwege en een vrees voor de ex-echtgenoot van zijn zus M. en diens familie, waarmee hij dus één versie herhaalt, is niet ernstig en doet de wenkbrouwen fronsen. Verzoeker blijft op die manier in tegenstrijdige versies vervallen en deze continu opstapelen.

Zoals eerder door het CGVS terecht werd vastgesteld, zijn verzoekers verschillende versies dus totaal onverzoenbaar met elkaar. De vaststelling dat verzoeker over dit element in zijn relaas dermate fundamenteel tegenstrijdige versies geeft, en dat daarnaast zijn zus M. nog een andere, manifest afwijkende versie gaf, hetgeen verzoeker in zijn verzoekschrift niet betwist en/of waarvoor hij minstens geen afdoende verklaring of rechtvaardiging biedt, haalt verzoekers geloofwaardigheid en die van zijn verklaarde problemen met en vrees voor de ex-man van zijn zus en diens familie ernstig onderuit.

Wat betreft de versie van verzoekers zus (haar beroep bij de Raad betreft zaak nummer 284 807), benadrukt de Raad dat verzoekers zus M. tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat haar broer, verzoeker dus, “werd bedreigd” en dat “er zijn ook whatsappberichten die werden

neergelegd, de schoonbroer van mijn ex-man heeft dreigende berichten gestuurd naar mijn broer, en afmaken en noem maar op” (NPO verzoekers zus d.d. 25 augustus 2022, p. 16), terwijl verzoeker zelf hier geen melding van maakte, maar daarentegen een andere versie gaf, met name dat hij eenmalig telefonisch werd bedreigd op 23 april 2022. Verzoekers zus hield ook voor dat haar ex-man ook haar familie bedreigde en uitschold (NPO, p. 16), terwijl haar broer en diens echtgenote daarentegen aangaven persoonlijk geen problemen te hebben gekend met de ex-man van zijn zus. Verzoekers zus maakte daarnaast nog melding van een schietpartij bij hen thuis, waarvan verzoeker en zijn echtgenote niet de minste melding maakten, en verklaarde dat er zowel naar haarzelf als naar haar familie bedreigingen werden geuit “dat ze ons allemaal gingen vermoorden” (NPO zus, p. 17), terwijl verzoeker en zijn echtgenote een geheel andere, fundamenteel verschillende versie gaven op het CGVS waarbij zij aangaven persoonlijk, buiten die beweerde eenmalige telefonische bedreiging vanwege een schoonbroer van de ex-man van de zus, geen problemen te hebben gekend met de ex-man van verzoekers zus. Dat die versies dermate fundamenteel tegenstrijdig zijn, doet de wenkbrauwen fronsen en maakt dat er aan die beweerde problemen en doodsb bedreigingen vanwege de ex-man van verzoekers zus en diens entourage totaal geen geloof kan worden gehecht.

In het licht van de argumentatie in het verzoekschrift waarbij wordt voorgehouden dat naast verzoeker en zijn zus ook verzoekers echtgenote S. A. mee werd blootgesteld aan bedreigingen in Noord-Macedonië, wordt nog opgemerkt dat verzoekers echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS expliciet het tegendeel liet noteren. Op de vraag van de PO waarom zij Noord-Macedonië verliet, antwoordde zij immers uitdrukkelijk: “Ik heb geen enkel probleem, ik ben enkel naar hier gekomen voor mijn kinderen, omwille van mijn kinderen ben ik naar hier gekomen, de artsen en de behandeling is beter, ik wil ze genezen, ik heb geen enkel probleem ginder met wie dan ook” (NPO echtgenote verzoeker d.d. 25 augustus 2022, p. 5). Wanneer de PO haar erop wees dat zij op de DVZ iets (fundamenteel) anders had verklaard en er een vrees voor problemen met haar schoonbroer had aangehaald -ook zij gaf dus net als verzoeker, haar man, geheel tegenstrijdige versies-, antwoordde ze: “Nee, die heeft het niet goed begrepen, met de ex-man van mijn schoonzus, maar dat is geen schoonbroer, ik kende geen problemen met hem, mijn schoonzus wel, hij bedreigde mijn man wel telefonische, de reden dat ik hier ben, heeft enkel en alleen te maken met mijn kinderen” (NPO echtgenote, p. 7). (eigen onderlijning) Verzoekers echtgenote gaf verder nog aan, wanneer de PO haar hierover bevraagde, dat naar haar weten haar man één keer telefonisch werd bedreigd, maar meer wist ze niet hierover (NPO echtgenote, p. 8). Wanneer haar op het einde van het gehoor uitdrukkelijk werd gevraagd wat zij vreest bij een terugkeer naar Noord-Macedonië, antwoordde ze geheel in lijn met haar eerdere verklaringen: “Enkel en alleen vrees ik voor her leven van mijn kinderen, ginder zullen zij niet overleven” NPO, echtgenote, p. 8). Erop gewezen dat zij een vrees heeft voor haar kinderen A. en A. en gevraagd of zij ook een vrees heeft voor E. en Aj., luidde haar antwoord, net zoals dat van haar man: “Nee, enkel voor de zieken, de anderen zijn kerngezond” (NPO, echtgenote, p. 8). Wat betreft die medische problemen van de kinderen, verwijst de Raad naar het hierover hierboven (onder punt 3.3.6.2.) opgemerkte.

Aan verzoekers problemen en die van zijn echtgenote en hun gezin met de ex-man van zijn zus en diens familie, zoals het thans in het verzoekschrift wordt voorgehouden, wordt, gelet op het geheel van wat voorafgaat waaronder de vaststellingen in de bestreden beslissing die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, niet het minste geloof gehecht.

De algemene opmerking van verzoeker en zijn echtgenote ter zitting, bij monde van hun raadsman, dat de familie van de ex-man van verzoekers zus wel degelijk een risico vormt voor hen zodat ze bescherming vragen, is niet van aard afbreuk te doen aan het geheel van de concrete vaststellingen op grond waarvan de Raad besluit dat aan de verklaarde problemen met die ex-man en diens familie totaal geen geloof wordt gehecht.

3.3.6.4. Gelet op de volstreekte ongeloofwaardigheid van die verklaarde problemen met de ex-man van verzoekers zus en diens familie, is de vraag naar eventueel voorhanden zijnde nationale beschermingsmogelijkheden in het land van herkomst irrelevant.

Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift (p. 3) opwerpt dat “Aangezien verzoeker melding had gemaakt van bedreigingen door de familie van zijn ex-man, -waarbij de Raad aanneemt dat hiermee wordt bedoeld op de ex-man van de zus aangezien verzoeker nooit eerder verklaarde eerder ooit met een man gehuwd te zijn geweest- was het immers aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om te onderzoeken of verzoeker en zijn gezin effectieve bescherming door de Macedonische autoriteiten konden genieten”. Zijn betoog omtrent de corruptie bij de Macedonische politie en justitie is om die reden evenmin dienstig. Om diezelfde reden is ook de

(verwijzing naar) algemene informatie van 2021 over de situatie in Noord-Macedonië niet nuttig of relevant.

Wat betreft de opmerking in het verzoekschrift dat “Verzoeker en zijn echtgenote zijn het slachtoffer van bedreigingen door hun ex-echtgenoten”, stelt de Raad vast dat verzoeker en zijn echtgenote eerder met geen woord repten over een eerder huwelijk en hun ex-echtgenoten, laat staan van bedreigingen door “hun ex-echtgenoten”.

Verzoeker en zijn echtgenote maakten tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS ook geen gewag van huiselijk geweld waarvan zij ooit zelf persoonlijk het slachtoffer zouden zijn geweest. Ook van het feit dat zij na hun vertrek uit Noord-Macedonië nog steeds door “hun schoonfamilie worden bedreigd”, zoals in het verzoekschrift (p. 4) wordt voorgehouden, maakten zij geen melding. De blote beweringen dienaangaande in het verzoekschrift missen alzo elke grondslag en ernst.

De verwijzing naar informatie over huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen in Noord-Macedonië en de houding van de Macedonische autoriteiten is in casu om voormelde redenen niet dienstig. Verzoeker maakte eerder, net zoals zijn echtgenote dat evenmin deed, geen melding van feiten van huiselijk geweld of geweld tegenover vrouwen waarbij hij of zijn vrouw persoonlijk zouden zijn betrokken geweest, laat staan dat zij om die reden hun land van herkomst hebben verlaten of er niet meer naar terug zouden kunnen keren. Dit wordt overigens bevestigd in het verzoekschrift zelf (p. 4) waar staat te lezen dat “ook al was hij persoonlijk niet het slachtoffer geweest van dit soort geweld, het feit bleef bestaan dat zijn zus wel degelijk het slachtoffer was geweest van geweld door haar ex-man”. Verzoeker noch zijn echtgenote maken een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van de situatie van die zus van verzoeker, en het huiselijk geweld waaronder zij te lijden had tijdens haar huwelijk dat in juni 2022 via een echtscheidingsvonnis werd ontbonden, aannemelijk.

De Raad wijst er in dit verband op dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden onderzocht en beoordeeld, zoals dit ter zake gebeurt. De Raad stipt in dit verband nog aan dat in het kader van de (beroeps)procedure verzoek om internationale bescherming van verzoekers zus bij arrest nr. 301 620 van 15 januari 2024 wordt vastgesteld en geoordeeld dat zij voor de problemen met haar ex-man -in welk verband in het verzoekschrift wordt herhaald en bevestigd dat “de ex-man van mevrouw A. M. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden”-, over nationale bescherming beschikt.

3.3.6.5 Uit verzoekers verklaringen en die van zijn echtgenote op het CGVS blijkt aldus (over)duidelijk dat zij enkel en alleen omwille van de gezondheidssituatie van hun kinderen A. en A. in België om internationale bescherming verzoeken.

Zoals eerder aangegeven, vallen die gezondheidsproblemen niet onder de criteria inzake internationale bescherming en komen zij op grond hiervan/om die reden dan ook niet in aanmerking voor een internationale beschermingsstatus. Zij bedienen zich duidelijk van de verkeerde procedure. Uit de elementen in het dossier blijkt overigens dat voor hun kinderen een procedure 9ter werd gestart.

3.3.7. Bijgevolg blijkt niet dat verzoeker substantiële redenen heeft opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst, Noord-Macedonië, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

3.3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CGVS.”

2.2. De voormelde motieven gelden ook voor verzoekster.

De door verzoekster neergelegde paspoorten van haarzelf en de kinderen en de kopie van haar identiteitskaart, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, doen geen afbreuk aan het voorgaande. Verzoeksters identiteit en die van haar kinderen worden ter zake niet betwist.

2.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, blijkt evenmin dat verzoekster substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming.

2.4. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CGVS.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS